

ἀμώμητον σέβας τῶν ἁγίων εἰκόνων εἰς τόσον, ὅτι ἄνιξαν δημοσίως ἐργαστήρια, ὡσάν τούς χειροτέχνους εἰς τὰς ἀγοράς. Καί προσθέτοντες ἄτοπον εἰς ἄτοπον ἢ μᾶλλον παράνομον σύρουν εἰς τὰς πλατείας τὰς κακογραμμένας εἰκόνας ὅπου καί εἰς τὰ ἐργαστήρια διά νά εἶναι κακογραμμένας δέν πωλοῦνται, διά νά γελάσουν καί ἔτζι τούς ἰδιώτας Χριστιανούς αἰσχροκερδαίνοντες τήν πούλησιν Ἰουδαϊκῶς, οὐ μόνον τοῦ Χριστοῦ ἀλλά καί τῆς Θεοτόκου καί αὐτῶν τῶν ἁγίων. Ἐσυγχίσθη λοιπόν ἡ συνειδήσις μας εἰς τοῦτο τό ἀπαίσιον ἔργον ἐνθυμούμενοι οὐ μόνον τὰς Συνοδικάς εἰς τέτοιαν ὑπόθεσιν ἀποφάσεις, τὰ αἵματα τόσων καί τόσων Ὁμολογητῶν ὅπου διά τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐχύθησαν, ἀλλά καί τό βάρος τῆς ποιμαντικῆς ταύτης ἐκκλησιαστικῆς ἀξίας. Καί διά τοῦτο παρακινημένοι ἀπό τὰ ρηθέντα διορίζομεν διά τοῦ παρόντος καί θεσπίζομεν. Πρῶτον. Ὅτι αἱ ἱεραὶ εἰκόνες νά γίνωνται ἐπιτηδεύεις ἀπό ἐμπείρους ζωγράφους κατὰ τόν θεῖον Γερμανόν θεωρημέναι εἰς τήν παρουσίαν μας ἀπό τόν ἐπιτηδειότερον εἰκονογράφον τῆς πόλεως καί τότε νά τιμῶνται ἄν εἶναι ἀρμόδιαι. Δεύτερον. Μέ κάθε τρόπον νά κλεισθοῦν τὰ ἐργαστήρια τῶν κακογράφων καί νά γίνωνται αἱ ζωγραφίαι ἢ εἰς νάρθηκας ἐκκλησιῶν ἢ εἰς κλεισμένα ὀσπήτια καθὼς ἦτον παλαιόθεν, διά νά μήν ἐμπαίζονται αἱ ἅγιοι εἰκόνες. Τρίτον. Νά μήν ἡμπορῇ τινάς πλέον οὔτε νά πέμπῃ οὔτε νά πωλῇ εἰς τὰς πλατείας ἁγίας εἰκόνας ἐθνικῶς ὡς οἱ Ἕλληνες τούς θεούς. Εἰς ποινήν τῶν παρηκόων ἀγιογράφων ἀφορισμοῦ ἀλύτου παρὰ Θεοῦ καί ἔστωσαν ἔξω τῆς ἐκκλησίας ὡς οἱ αἵρετικοί καί εἰκονομάχοι. Φυλασσόμενοι νά τούς παιδεύσωμεν ὡς παρηκόους καί μέ τό μέσον τῆς Χριστιανικωτάτης αὐθεντίας. Σπυρίδων ὁ Κερκύρας Μέγας Πρωτοπαπᾶς ...».

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ. ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΟΙΝΗ ΙΣΟΒΙΑΣ ΑΓΑΜΙΑΣ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΠΟΥ ΔΙΕΤΑΣΣΕ ΤΗ ΣΥΝΟΙΚΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ

1734, 20 Φεβρουαρίου

«... Ὁ Παναυδεσιμώτατος καί Μέγιστος Αὐθέντης ἡμῶν Πρωτοπαπᾶς Ἰδὼν ὅτι μῶλον ὅπου ἀφορίσθη δημοσίως ἡ ὀπισθεν Ἀντωνέλα, θυγατέρα τοῦ ποτέ Θεοδωρῆ Σκιαδόπουλου καί γυναῖκα τοῦ Νικολέτου Μιλιαρέση, δέν ὑπήκουσε νά ὑπάγῃ εἰς τήν συνοίκησιν τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός της μόνον ἔμεινε στέραία καί ἀμετάτρεπτη εἰς τήν κακὴν της γνώμην διορίζει καί διορίζοντας ἀποφασίζει ὅτι ἡ αὐτὴ Ἀντωνέλα ἀφορισμένη νά μείνῃ ἄγαμος ἕως τελευτέα ἀναπνοῆς ἡμπορῶντας ὁ αὐτός Νικολέτος Μιλιαρέσης νά ἀπεράσῃ εἰς ἕτερον νόμιμον γάμον κατὰ τούς ἱερούς Νόμους καί τὰ ἐξῆς. Ὁ Μέγας Πρωτοπαπᾶς Κερκύρας ...».

110

1560. Χρεωστικό ομόλογο. Βενετία.

Γ. Μάρκος, «Τρία ιδιόγραφα γράμματα τοῦ νοταρίου Θηβῶν (16^{ος} αἰ.) Μανουήλ Μαλαξοῦ», *ΕΚΕΙΕΔ* 22 (1975) [1977], σ. 28-29.

111

1560-1567. Κώδικας Αντωνίου Σπυρή, νοταρίου και πρωτοπαπά Κερκύρας.

